

Пламналъ като въ огънь той,
Съ шпори остри бодналъ здраво
И се стрѣлналъ съ конь направо,
Прѣко урви и скали.
Той за мигъ е вече тамъ
И се чуди, мае самъ :

Вмѣсто търне, буки стари,
Китни рози тамъ блѣстятъ
И сами му правятъ пѣть;
Влиза самъ въ гора юнака,
Всичко сѣкашъ него чака,